

Referee Lieven Verheyen neemt afscheid na 17 jaar fluiten

HERENTALS 26.06.2015 - 16.42u

Door: Herman Gezelle

Herentalsenaar Lieven Verheyen (41) stopt met fluiten na 17 jaar actieve dienst bij de KBVB. Hij gaat nu de keepers van FC Nijlen (Bevordering) trainen.

Sympathieke Lieven doet een uitgebreid maar boeiend verhaal over z'n lange arbiterscarrière : 'Het begon voor mij allemaal op 28/11/1998, toen ik op 25-jarige leeftijd mijn eerste wedstrijd bij de miniemen ffoot tussen Meerhout en Rauw Sport. Al vanaf mijn eerste fluitsignaal had ik plezier en ambitie.

Een tackle die wat laat kwam leverde in mijn eerste wedstrijd onmiddellijk een eerste gele kaart op. In de nabespreking met mijn peter, Ludo Engels, die mij in de eerste wedstrijden fantastisch begeleidde kreeg ik te horen dat ik talent had. Het startschot was gegeven.

Het seizoen 1999-2000 begon ik bij de juniors, en na een half seizoen werd ik klaargestoomd voor wat men noemt het 'namiddagkader'. Onder vaste begeleider Andre Corthout, werd mijn arbitrage bijgeschaafd, en na de Nationale Reservenwedstrijd tussen Meerhout en Borgworm gaf Andre Boeckx van het provinciale scheidsrechterkorps, zijn fiat.

Als beloning voor mijn prestatie kreeg ik ook de aanduiding van de finale van de jeugdcup het volk in 'het Kuipke' in Westerlo. In dit seizoen heb ik ook de mogelijkheid gehad om op de Wilrijkse pleinen een internationaal U14 toernooi te leiden, met deelname van oa AS Roma, Leeds United en Real Madrid (met Cassillias).

Het seizoen 2000-2001 kreeg ik mijn vuurdoop in vierde provinciale, en op het einde van het seizoen kreeg ik dan te horen dat ik mijn stage periode goed had afgesloten.

Een van de meest bepalende seizoenen is het seizoen 2001-2002, begonnen in vierde provinciale ging het vrij snel naar derde provinciale met nazicht van toenmalig voorzitter van de provinciale scheidsrechterscommissie Roger Schoeters in Retie – Oevel, en blijkbaar heb ik daar deze persoon overtuigd want op het einde van het seizoen floot ik mijn allereerste wedstrijd in eerste provinciale tussen Bornem en Vorselaar.

Ondanks mijn 'oude' leeftijd toen kreeg ik nog hoop dat ik in het volgende seizoen toch de ' steeds gesloten geachte poort' naar nationale open kon bonken en inderdaad, het lot was me af en toe gunstig gezind. Eind 2002-2003, na slechts één seizoen in eerste provinciale, met als prachtige afsluiter de heenwedstrijd van de finale eindronde tussen Mol Sport en Wilrijk wist ik dat ik ons Belgisch land mocht gaan verkennen.

Eind augustus 2003 is opnieuw een mijlpaal : ik mag in mijn eerste wedstrijd op vrijdagavond de competitie van bevordering op gang fluiten tussen Spouwen Mopertingen en Hoogstraten. Einduitslag 1-0, in wat voor de thuisploeg eveneens hun start in nationale was, en nadat de man die ons moest ontvangen al door zijn vrouw als vermist persoon was geseind reed ik rond drie uur huiswaarts.

De persoon en vooral de club Spouwen Mopertingen heeft nadien ook een aparte betekenis gekregen ,want de vriendschap en het respect is tussen ons altijd gebleven, en de derby tussen deze club en Patro Eisden, met als inzet de eerste periode enkele seizoenen later beschouw ik nog steeds als mijn beste wedstrijd in Nationale. Op het einde van 2003-2004 werd ik dan ook officieel bevestigd in de Nationale Reeksen.

Over seizoen 2004-2005 kan ik kort en bondig zijn. Na de bekerwedstrijd tussen Wilrijk en Vorselaar voelde ik dat er iets niet juist was in mijn rug en kreeg ik de diagnose van hernia. Een operatie door dokter Bataillie, veel behandelingen bij mijn vaste kiné Dirk Claes, heel veel rusten en hard werken zorgden ervoor dat ik vanaf februari wel nog kon optreden maar het seizoen zelf was natuurlijk naar de knoppen.

2005-2006 was dan voor mij het seizoen van de comeback en wist ik dat het belangrijk was om mij terug hoger in de pikorde te brengen. Dat is me goed gelukt en door de positieve controles wist ik dat ik het jaar nadien mijn stempel moest kunnen afgeven.

En inderdaad, het jaar 2006-2007 is mijn jaar van de promotie geweest in bevordering. Gezien mijn leeftijd wist ik dat ik er alles had uitgehaald, en in de periodes tussen 2007-2008 en 2010-2011 ben ik uitgegroeid tot een scheidsrechter die in Derde Klasse, in vele topwedstrijden werd aangeduid door de heren Robert Jeurissen en Marcel Van Elshocht. Promotie- en degradatietoppers, een vijftal jeugdinterlands met vele hedendaagse multi-miljonairs zoals oa Courtois, Kompany, Vertonghen, ..., twee wedstrijden als vierde official met naast de lijn Peter Maes en Johan Boskamp in KV Mechelen tegen Dender en Michel Preud'homme en Hein Van Haezebroeck in Gent – Kortrijk en meerdere eindrondestrijden hebben mij enorm veel voldoening en plezier gegeven.

De rechtstreekse degradatiematch in vierde klasse op een paar km van mijn deur tussen Lille en Zwarte Leeuw aanzie ik zeker na de lovende commentaren van beide teams achteraf ook als een hoogtepunt, net zoals 'de Trofee van Sportverdienste' van de stad Herentals in 2008.

Vanaf het seizoen 2011-2012 ben ik dan overgeschakeld naar de functie van assistent-referee en ook hier denk ik op mijn niveau degelijk te hebben gepresteerd. Ik ben niet hoger geweest dan tweede klasse, maar ik kan fier zijn dat ik meerdere wedstrijden met diverse internationals (Gumienny- Van de Velde – Verbist – Wouters – Nzolo – Vertenten ...) heb mogen assisteren.

Eveneens ben ik fier dat ik vele mooie anekdotes heb mogen meemaken met minder bekende refs. Elke wedstrijd was voor mij een plezier, met optimale voorbereiding voor de match, optimale concentratie tijdens de match en leuke babbels enzo na de match. En natuurlijk ben ik ook enorm blij dat ik in twee wedstrijden van de Jupiler League (Nederlandse eerstedivisie met Den Bosch – Telstar en Den Bosch – MVV) heb mogen assisteren.

Nog hele mooie herinneringen zijn de oefenwedstrijden waar mijn dochter Elise telkens kon komen kijken en mij heel spontaan aanmoedigde, en ook de benefietwedstrijden ten voordele van toenmalig kankerpatiënte Jana Lambrechts en **Kris van Reusel op 22/08 op SKS**, allen komen voor de ALS liga te steunen aub. Twee mensen die steeds een voorbeeld waren van positieve ingesteldheid.

En dat ik dan van **Gerrit Van Nueten, voorzitter van mijn moederclub, SKS Herentals, Tony de Busser, voorzitter van VC Herentals en het Referee Departement**, de geweldige geste kreeg om hier mijn afscheidswedstrijd te mogen leiden is dit de kers op een hele mooie taart.

Een hele dikke dank u wel aan alle collega-scheidsrechters, aan iedereen die mij steeds heeft gesteund, de dokters van het AZ Herentals en kiné Dirk Claes, voor optimale medische begeleiding, mijn clustermanagers bij bpost en personeelsverantwoordelijke Heidi Van de Lisdonk, mij steeds vrij te maken voor de arbitrage en jullie voor de aanwezigheid op mijn laatste wedstrijd', besluit Lieven Verheyen (ex)scheidsrechter.

'Wat ik zeker nog wil vermelden is het respect dat ik al had en nog meer heb gekregen voor onze grote sportheld, **Rik Van Looy**, want overal waar ik kwam, en dat zijn heel veel uithoeken in ons land, en centralere plaatsen, kwam de naam van de Keizer, spontaan naar voor. Rik, proficiat voor uw groots palmares man.